

Državni zakonik

za

kraljevine in dežele v državnem zboru zastopane.

Kos X. — Izdan in razposlan dne 17. marcija 1876.

26.

Postava od 8. marcija 1876,

s katero se izpreminjajo nekatera določila v ukazu od 6. aprila 1856 (Drž. zak. št. 50), po tem v postavah od 13. decembra 1862 (Drž. zak. št. 89) in od 29. februarja 1864 (Drž. zak. št. 20), o štampelskih in neposrednjih pristojbinah (davščinah).

S privolitvijo obeh zbornic državnega zbora ukazujem takó:

I. Premena štampelske lestvice I.

§. 1.

Na mesto lestvice I vpeljane s postavo od 29. februarja 1864 (Drž. zak. št. 20) pridi naslednja pristojbino in priklad obsegujoča lestvica I.

Do	75 gld. — gld. 5 kr.	čez 4.500 gld. do 6.000 gld. 4 gld. — kr.
čez 75 gld. do 150	„ — „ 10	„ 6.000 „ „ 7.500 „ 5 „ — „
„ 150 „ „ 300	„ — „ 20	„ 7.500 „ „ 9.000 „ 6 „ — „
„ 300 „ „ 450	„ — „ 30	„ 9.000 „ „ 10.500 „ 7 „ — „
„ 450 „ „ 600	„ — „ 40	„ 10.500 „ „ 12.000 „ 8 „ — „
„ 600 „ „ 750	„ — „ 50	„ 12.000 „ „ 13.500 „ 9 „ — „
„ 750 „ „ 900	„ — „ 60	„ 13.500 „ „ 15.000 „ 10 „ — „
„ 900 „ „ 1.050	„ — „ 70	„ 15.000 „ „ 16.500 „ 11 „ — „
„ 1.050 „ „ 1.200	„ — „ 80	„ 16.500 „ „ 18.000 „ 12 „ — „
„ 1.200 „ „ 1.350	„ — „ 90	„ 18.000 „ „ 19.500 „ 13 „ — „
„ 1.350 „ „ 1.500	„ 1 „ —	„ 19.500 „ „ 21.000 „ 14 „ — „
„ 1.500 „ „ 3.000	„ 2 „ —	„ 21.000 „ „ 22.500 „ 15 „ — „
„ 3.000 „ „ 4.500	„ 3 „ —	

in takó dalje od vsakih 1.500 gld. za 1 gl. več, pri čemer se ostanki izpod 1.500 gld. jemljó za polnih 1.500 gld.

II. Plačevanje pristojbin od menic (vekslov).

§. 2.

Pod izrazom „tozemstvo“ (domača dežela) razumeva se v naslednjih paragrafih tisto ozemlje, po katerem pričujoča postava velja; treba je torej menice zunaj tega ozemlja izdane šteti za vnanje ali inozemske menice.

Zastran tistih menic, ki so izdane v kaki deželi ogerske krone, bodo še dalje veljala določila v ukazu od 2. oktobra 1868 (Drž. zak. št. 135), sosebno v §§. 26, 27 in 28 omenjenega ukaza, in bode tedaj pri takih menicah od pristojbine po pričujoči postavi dolžne odbijati po toliko, kolikor se je o njihovi izdatbi, — kakor je izkazano, — kr. ogerskim financam po štempeljskih znamkah ali pa naravnost popisoma plačalo.

§. 3.

Razdobja v tej postavi po mesecih ustanovljena računati je po čl. 32 meničnega reda (postave o menicah), namreč takó, da se rok izteka s tistim dnevom zadnjega meseca, ki se po številu vjema z začetnim dnevom roka, a ko bi tega dne v poslednjem meseci roka ne bilo, s poslednjim dnevom tega meseca.

Po dnevih določeni roki naj se računijo po pratiki; a pri tem se tist dan, od katerega začne rok teči, ne šteje z drugimi vred.

§. 4.

V tozemstvu izdane menice, potezke in lastne menice, takó z določenim plačilnim dnevom, kakor tudi na vid ali na določeni čas po vidu, naj bodo izplačne v tozemstvu ali v vnanji deželi, podvržene so pristojbini po vsoti (sumi), na katero slove menica, namreč:

- a) ako ní že iz same menice očitno, da se ima plačati še le po šestih mesecih od izdatbenega dneva, — in kadar nima mesta slučaj, omenjen v zadnjem stavku tega paragrafa, — po lestvici I;
- b) kadar je že iz same menice razvidno, da gre plačilo opraviti pozneje, po šestih mesecih od dneva izdatbe, po lestvici II.

Pristojbini po lestvici II podvržena je menica, brez ozira na čas, kdaj doteče, tudi tedaj, kadar je v tekstu same menice dana privolitev v vknjižbo ali probeležbo (prenotacijo) na nepremično stvar.

Vsi razmnožki (primerki) ene menice (Secunda, Tertia i.t.d.), kakor tudi vsi girirani menični prepiski (kopije) podvrženi so isti pristojbini, kakor prvi primerek, vendar pa je tist izmed več primerkov ene menice prost štempeljske pristojbine, kateri je samo in edino v to namenjen, da se na njem zadobode vzetje (akcept) zunaj avstro-ogerske monarhije bivajočega potezovnika (trasata), ako so na lici (prednji strani) tega primerka pristavljene besede: „namenjen samo za akcept“ in če se zadnja stran tega primerka prečrta takó, da ní več mogoče nikakoršni prevod (indossament) ali nikakoršno prejemno potrdilo na-njo zapisati.

§. 5.

Pri menjicah na vid, ali na določeni čas po vidu, obseženih pod §. 4 a), nastane s prvim dnevom po izteku šestih mesecev od izdatbenega dne dolžnost,

— če se menica še ni predočila (prezentirala) za plačilo, — opraviti toliko, kolikor manjka do pristojbine po lestvici II.

Ako se pod §. 4 a) spadajoče menice z določenim plačilnim rokom po izteku šestih mesecev od dneva izdatbe dalje prevedejo — (pod čimer se pa ne razume prevod ali žiro za prejem plačila ali per procura v zmyslu člena 17 meničnega reda), — opraviti je pred prevodom toliko, kolikor manjka do pristojbine po lestvici II.

Kadar je takšen prevod raztegnjen samo na neki del menične vsote, to je pri menicah ob izdatbi pristojbine prostih opraviti pristojbino temu odstopljenemu delu po lestvici II primerno, a pri menicah že izprva štemplju podvrženih tist razloček, ki biva med pristojbino, kolikor je prihaja po lestvici II od odstopljenega zneska, in pristojbino primerno temu znesku po lestvici I, ki je bila v veljavnosti ob izdatbi menice.

§. 6.

Vsako pismeno predaljšanje (prolongacija) tozemske menice podvrženo je pristojbini, in to po lestvici I, kadar se rok ne podaljša čez šest mesecev, a razen tega slučaja po lestvici II.

Predaljšbeni rok se ne računi od dne, katerega je izdano izrečilo o predaljšbi, temveč od tistega dne, katerega izteče prejšnji plačilni rok.

§. 7.

Kadar se menica vpoloži v doseg zastavne ali podzastavne pravice na nepremično stvar, da bode vknjižena (intabulirana) ali probeležena (prenotirana), treba je pred vpologo, — če menica ob izdatbi ni bila podvržena nikaki ali če je bila podvržena samo manjši pristojbini ter se pristojbina tudi še ni v zmyslu §^a 5 po lestvici II dopolnila, — pristojbino kolikor je pride po lestvici II, opraviti, eventualno do te mere dopolniti.

Ako se prosi samo za vpis nekega dela menične terjatve, tedaj je zmysloma uporabiti določila zadnjega odstavka v §. 5.

§. 8.

Vnanje ali inozemske (§. 2) menice postajajo praviloma (§. 9) že s tem, da se prinesó v tozemstvo, pristojbino dolžne (§. 13) ter so po tem takem podvržene pristojbini:

- a) po lestvici I, ako ni že iz menice same očitno, da se ima plačilo opraviti še le po izteku dvanajstih mesecev od dneva izdatbe;
- b) po lestvici II, kadar se iz menice same vidi, da se ima plačilo opraviti pozneje, ko preteče dvanajst mesecev od izdatbenega dne.

Določila v §. 4, predposlednjem odstavku, po tem v §§. 5, 6 in 7 uporabljati je tudi na te menice in na pismene predaljšbe, pristavljene jim v tozemstvu, vendar s to spremeno, da se v §§. 5 in 6 na šest mesecev postavljeni rokovi (bršiti) gledé takšnih menic raztezajo na dvanajst mesecev.

§. 9.

Izimek od pravila, postavljenega v §. 8, veljá samo gledé tistih vnanjih menic, ki so edino v vnanji deželi izplačne. Takšne menice so še le tedaj podvržene pristojbini, če se v tozemstvo med ljudi (v obtek) spravijo (§. 10), in za take menice, — če po le tem nastane dolžnost pristojbine, — in za predaljšbe,

pristavljene na-nje v tozemstvu, plačuje se praviloma samó po 2 krajcarja pristojbine od vsakih 100 goldinarjev menične vsote, pri čimer se ostanek pod 100 goldinarjev jemlje za polnih 100 goldinarjev.

Ako se pa menica pozneje naredí v tozemstvu izplačna ali če menica v tozemstvu pride v kako sodno porabo, tedaj se mora pristojbina, kadar se vresniči ta okolnost, oziroma pred sodno porabo, dopolniti do polne mere, kolikor je bode po §. 8.

Dolžnost, pristojbino dopolniti do polne mere pe lestvici II, veljá sosebno tudi tedaj, kadar se takšna menica vpoloží zaradi vpisa ali probeležbe (§. 7) v dosego zastavne ali podzastavne pravice na nepremičnino.

§. 10.

Menica se šteje, da je v obteku med ljudmi, brž kakor kdo na-njo zapiše vzetje (akcept), poroštvo ali prevod, sploh menico na svoj ali tuj račun pridobi, prodá, zastavi ali za varščino sprejme, v vzetje ali za plačilo predoči, na-njo plačilo opravi ali prejme, protest zaradi nevzetja (neprijema) ali neplačila narediti dá, ali menico kako uradno porabi, brez razločka, če mu se ime ali firma na menico dene ali ne dene.

§. 11.

Menici pristavljeni prijemi (akcepti) so zunaj slučaja omenjenega v §. 12 pristojbine prosti, brez razločka, naj bode menica sama pristojbine prosta ali pa podvržena lestvici I ali manjši ali večji pristojbini.

Prevodi, — s prevodi „per procura“, za prejem plačila in takšnimi (člen 17 meničnega reda) vred, — po tem poroštva in prejemna potrdila na menicah pristojbine prostih ali pa lestvici I ali manjši pristojbini podvrženih, — zunaj slučaja omenjenega v §. 12, — tudi niso predmet pristojbine.

Nasproti pa plačujejo pristojbino prevodi, poroštva in prejemna potrdila tedaj, ako so se ta izrecila pristavila menici, podvrženi lestvici I, ali pa kaki drugi menici, vendar v takim času, ko je po tej postavi že bilo pristojbino dopolniti ji po lestvici II, ali če se je prevod napisal na-njo o takim času, da je zaradi tega napisa treba pristojbino po lestvici II dopolniti (§. 5).

V slučajih, v katerih po le-tem nastaja dolžnost pristojbine, plačuje se pristojbina:

- a) za prevode po lestvici I; a na takih menicah, ki so vpisane v zemljiško knjigo ali imajo v sebi hipotekarno izrecilo, po lestvici II od odstopljenega zneska; za tiste prevode pa, katerim je pristavljeno „za prejem plačila“, „per procura“ ali kaj drugega, kar izražuje pooblastitev (člen 17 meničnega reda), kakor je ustanovljeno za pooblastilne pogodbe (T. št. 52—111 postave od 9. februvarja 1850, Drž. zak. št. 50);
- b) za poroštva po lestvici II in sicer po tem, za koliko je kdo porok;
- c) za prejemna pritrčila po lestvici II in sicer po tem, koliko kdo potrjuje, da je prejel.

§. 12.

Ako se menici, zunaj slučaja omenjenega v končnem odstavku §^a 4, v posebnem pristavku ali v zvezi s prijemom (akceptom) ali z drugim menično-pravnim

izrecílo pripíše dovolitev, zastavno ali podzastavno pravico na nepremično stvar vknjižiti ali probeležiti, ali pa opravično izrecílo zastran že izprošene probeležbe (prenotacije), plačati je za to po lestvici II pristojbino od vrednosti dolga, za katerega se je hipoteka dala ali pa opravičba probeležbe izrekla.

Isto pristojbino je tudi od próstih prijemov tedaj opraviti, ako se v meničnem kontekstu naroča, vzetniku (akceptantu) določeno nepremičnino dati v zastavo ali podzastavo.

Samó takrat, kadar je že od samega prevoda ali porošstva plačati pristojbino po lestvici II (§. 11), ní izrecílo o vknjižbi, probeležbi ali opravičbi, stoječe v nju tekstu, podvrženo dalje nikaki pristojbini.

§. 13.

Plačati je treba pristojbino za menice v tozemstvu izdane, predno se na papir, odmenjen za menico, postavi podpis kake stranke, — a za menice v kaki vnanji deželi izdane, predno menica v tozemstvu pride med ljudi (§. 10), in, če menica ní samó in edino v inozemstvu izplačljiva, vsakakor poprej, nego izteče štirnajst dni po prehodu menice na tozemstvo.

§. 14.

Dolžnost, plačati štampilj od menice, more se samo takó izpolniti, kakor se pové tu le, namreč s tem :

A. Da se porabijo štampiljane uradne blankete;

B. kadar se vzame sicer uradna blanketa, ki pa pristojbine, kolikor je pride, ne zagrinja po polnem, ali kaka druga blanketa, in kadar se menica ne izdaje na blanketi, s tem, da se marke štampeljnice, primerne celi pristojbini, eventualno dopolnilni pristojbini prilepijo pred izdatbo menice odzadej na papir za menico služeč, in da jih kak za to uradno djanje pooblaščení urad z uradnim pečatom preštampilj.

Dan, kdaj so se marke tako prečrkale, naj preštampiljavajoči urad tedaj, kadar ní že iz štampeljskega odtiska razviden, s številnicami v vsako marko zapiše.

Uradno preštampiljavanje se ne sme več zgoditi, če ima papir na sebi že podpis izdatnika, vzetnika ali prevodnika ali sploh podpis kake stranke; vsak drug način plačevanja s štampeljnicami, nego je ta pod B propisani (razen slučajev v tem paragrafu pod F omenjenih), zlasti preštampiljavanje mark s privatnim pečatom kakega zasebnika ali pa zavoda k uradnemu preštampiljavanju ne pooblaščenega — ne veljá za izpolnitev štampeljske dolžnosti.

C. Kolikor gre za plačilo pristojbine od menic izdanih v kaki vnanji deželi, naj se pristojbini primerne štampeljske marke prilepijo na zadnjo stran menice in to, če je ta stran še ne popisane, na nje gornjem kraji, sicer pa tikoma pod zadnji inozemski zapisek takó, da nad markami ne ostane nič praznega prostora, kamor bi se kak prevod ali kak drug opominj lahko zapisal, in na to je za časa (§. 13) napraviti, da se marke, kakor je pod B tega paragrafa rečeno, uradoma preštampiljajo.

D. Kadar ide za dopolnitev pristojbine pri menici, ki je prvotno bila pristojbine prosta ali pa manjši pristojbini podvržena (§§. 5, 7, 8 in 9), pritrditi je

štempeljske marke, primerne dopolnilni pristojbini, na zadnjo stran menice še pred porabo, iz katere ta pristojbina izvira, ali še predno nastane okolnost ali doba, na katero se opira ta pristojbina; ako je pristojbino treba dopolniti za to, ker se menica vpoloži pri sodišči (§§. 7 in 9), to naj sodišče uradno preštempljā marke, razen tega slučaja pa je stranka sama pod svojo odgovornostjo dolžna potegniti se za to, da marke kak v to postavljeni urad po odstavku *B* preštempljā še pred porabo, oziroma pred nastankom okolnosti ali dobe, iz katere izvira dolžnost, pristojbino dopolniti.

E. Kadar pristojbina, katero je plačati, eventualno dopolnilna pristojbina, s prikladom vred, 25 gl. prestopi, sme se v rokih povedanih v §. 13, oziroma predno nastane okolnost ali doba, zaradi katere je dolžna (§§. 5, 7, 8 in 9), pri uradu za odmero pristojbin določenem neposrednje (na ravnost) opraviti, in v takem slučaji ta urad potrjuje na menici, oziroma na papirji, namenjenem za menico, da je pristojbina plačana.

F. Pristojbina za predaljšbe ali prolongacije (§. 6), po tem za štempelju podvržena, na menico pripisana izrecila (§§. 11 in 12) naj se, — ako ne prestopa 25 gl., da bi se po odstavku *E* na ravnost opravljala, — ali takó, kakor vleva odstavek *B*, ali pa po splošnem propisu §^a 3 v ukazu od 28. marcija 1854 (Drž. zak. št. 70), to je, takó plačuje, da se štempeljske marke, kolikor jih je za pristojbino treba, še pred napisom izrecila o predaljšbi ali o čem drugem na dotično za taka izrecila namenjeno mesto menice pritrdijo in na barvenem polji pod štempeljskim znamenjem popišejo s prvo vrsto izrecila, v ravni (premi) črti idočo, ali, kadar izrecilo sestoji iz ene same vrste, z nekim nje delom, a nikdar ne z nadpisom (naslovom) ali pa podpisom.

Ako se marke ne popišejo, ampak s privatno štempiljo prenaudarijo, to niti v tem slučaji nima veljave.

§. 15.

Finančni upravi je prepuščeno, hoče li posameznim firmam i.t.d. dati tiskati posebne, z uradnim štempeljskim znamenjem prevedene blankete. Za take blankete veljā vse to, kar je določeno o uradnih blanketah (§. 14 *A* in *B*).

§. 16.

Pristojbino od menic v tozemstvu izdanih, po tem izrecil, kar jih imajo na sebi (od prolongacij, indossamentov i.t.d.) plačati so nerazdelno dolžni — z ozirom na čas, kdaj je nastala pristojbinska dolžnost — izdatnik, podpisnik ali so-podpisnik prijema, prevoda ali drugega na menici stoječega izrecila, sploh vsak, kdor koli se je meničnega obtoka udeležil s kakim v §. 10 omenjenih djanj, dalje tist, kdor je zapisal protest ter ní ovadil prestopka, kakor bi bil po propisih storiti imel, na posled imetnik menice.

Ako je pa vendar kdo izmed teh nerazdelno dolžnih opravil pristojbino, ki jo je bilo že poprej opraviti, predno je on menico med ljudi dal ali protestiral, sme tiste prednike, ki niso morebiti osebno pristojbinske dolžnosti prosti, poprijeti za odškodbo, ker so po postavi oni bili prvi zavezani, pristojbino plačati.

§. 17.

Pristojbino od inozemskih menic in od izrecil, v tozemstvu pristavljenih na takšne menice plačati so nerazdelno dolžne tiste osebe, ki so v tozemstvu storile

kaj tacega, iz česar po §. 10 nastaja pristojbinska dolžnost, po tem tiste osebe, ki so bile menični imetniki ta čas, ko je pristojbinska dolžnost (§. 13) v veljavo stopila, naposled ta, kateri je zapisaval protest a ní prestopka ovadil, kakor veleva propis.

Končni stavek §^a 16 veljá zmislova tudi tukaj.

III. Trgovske listine, ki se štejejo za enake menicam.

§. 18.

Določila zgornjih §§. 2 do 17 veljajo tudi za trgovske nakaznice (asignacije) in zavezne liste o dajatvah v denarji, ki se gledé pristojbinske dolžnosti po Tarifnih številkah 30—11, 2 b), aa) in 18—60, 1 a) postave od 13. decembra 1862, po tem po §. 8, odstavku 1 postave od 29. februvarja 1864 enačijo menicam, po tem za dolžne listine trgovcev o poslovih tičočih se ponapredščin (zajmov) na vrednotne papirje ali blago, vendar s to premembo, da se ta pristojbina takrat, če se te listine niso izdale na blanketi, sme tudi na kateri v §. 14 F omenjenih načinov opraviti.

S tem se ne izpreminja v §. 12 postave od 29. februvarja 1864 izrečena znižba pristojbine od takih nakaznic trgovcev ali na trgovce, ki jih je k večjemu v osmih dneh od izdatbenega dne izplačati, na trdnih pet krajcarjev, niti óno, kar se v §. 7 iste postave določa gledé listin o denarjih prevzetih na tekoči račun.

IV. Trgovski računi.

§. 19.

V tarifni številki 79—83 B 2 postave od 13. decembra 1862 in v §. 10 postave od 29. februvarja 1864 ustanovljena mera pristojbine za račune (conti, note, izkaze i. t.) po 1 kr. in po 5 kr. predrugačuje se takó, da bodo računi do vštevno 10 gl. brezuvetno ali nepogojno (§. 12 postave od 8. februvarja 1850, Drž. zak. št. 50) pristojbine prosti, dalje, da pristojbina po 1 kr. od pole veljá za vse račune, pri katerih terjatev ne presega 50 gl., takó da bodo pristojbini po 5 kr. od pole podvrženi le računi o terjatvah čez 50 gl. idočih.

Pod računi (conti, notami, izkazi i. t.) razumevati je pri tem tiste zapiske, ki jih trgovci ali obrtniki o rečéh svojega trgovanja ali obrta, to je o poslovih to trgovanje ali ta obrt zadevajočih, iz katerih jim izhaja kaka terjatev, izdajó trgovcem ali obrtnikom ali tudi drugim osebam, brez razločka, je li na njih plačilo (saldo) potrjeno ali ní.

Dolžnost, plačati to trdno pristojbino, veljá tudi tedaj, kadar se takšni računi vvrsté v tekst trgovskega dopisa (§. 9 postave od 29. februvarja 1864) ali takemu dopisu kot dodatek, priloga i. t. pridenejo.

Izdatnikov podpis ní potreben v obveljavo pristojbinske dolžnosti, marveč je dovoljno, ako je moči zavod ali človeka, v katerega poslovanji se je račun izdal, razvideti iz računa, n. pr. iz tiskanega oznamenila, štamplje i. t.

Pod tem uvetom podvrženi so tej pristojbini tudi računi, kateri se izdajó v gostilničarskih poslovih.

Prepiski takih računov podvrženi so isti trdni pristojbini, kakor prvopisi sami.

V. Škodljivi nasledki prestopkov postave.

§. 20.

Ako se štempeljska dolžnost ne izpolni:

- a) Pri menicah;
- b) pri trgovskih nakaznicah o dajatvah v denarji, podvrženih pristojbini kakor menice, ali pa morebiti tudi pristojbini po pet krajcarjev [T. št. 30—11, 2 b) aa) postave od 13. decembra 1862 in §. 12 postave od 29. februarja 1864];
- c) pri trgovskih zaveznih listih o dajatvah v denarji, podvrženih pristojbini kakor menice [T. št. 18—60, 1, a) postave od 13. decembra 1862];
- d) pri dolžnih listinah iz ponapredščin danih na vrednotne papirje ali na blago, ki so podvržene pristojbini kakor menice, po tem zastavnih listih trgovcev v dajanji vrednotnih papirjev na rejo, ki so podvrženi trdni pristojbini po deset krajcarjev (§. 8 postave od 29. februarja 1864);
- e) pri cheques podvrženih trdni pristojbini po dva krajcarja (§. 7 postave od 29. februarja 1864);
- f) pri naslednjih listinah, podvrženih trdni pristojbini po en krajcar, oziroma po pet krajcarjev, namreč:
  - pri nakladnih listih (T. št. 61—47, d, bb),
  - računih (T. št. 79—83 B, 2),
  - bilancah ali bilanciranih kontih (§. 10 postave od 29. februarja 1864)
  - voznih listih (T. št. 40—101 I, A b),
 bodi si da se pristojbina ni opravila ali ne v postavnem znesku, bodi si, da se ni opravila o pravem času ali ne takó, kakor propisi hočejo, potirjati je brez kazenskega postopka na podlogi najdenja, prestopok postave konstatujočega, povišano pristojbino nerazdelno od teh, ki so po postavi dolžni pristojbino plačati ali za-njo v zavezi.

Ta povišana pristojbina znese (iznaša) z všteto redno pristojbino vred:

1. pri pristojbinah po lestvici I plačevanih, pri pristojbinah v §. 9 ustanovljenih, po tem pri trdnih pristojbinah za listine gori pod a) do f) naštete petdesetkrat toliko, a

2. pri pristojbinah plačevanih po lestvici II za listine pod a) do d) omenjene desetkrat toliko, kolikor se je imelo plačati, pa se celo ni plačalo, ali ne po propisu, ali ne o pravem času.

Kadar je po pričujoči postavi bilo pristojbino iz prva manjšo pozneje dopolniti na pristojbino po lestvici II, tedaj naj se povišek glede prvotne pristojbine, kolikor je manjka, izračuni po odstavku 1, a gledé manjkajočega dopolnila po odstavku 2 pričujočega paragrafa.

Kadar je komu zarad prikrate štempeljskih dohodkov pri listinah gori pod a) do f) naštetih prisoditi kazen (§§. 82 in sl. postave od 9. februarja 1850), ne sme najnižja kazen biti manjša od povišane pristojbine, kolikor je pride po pričujoči postavi, niti se sme globa (denarna kazen), katero je po §§. 541 in 544 dohodarstvene kazenske postave položiti ali zavarovati zarad popuščenja kazenske pravde, odmerjati izpod tega poviška.

§. 21.

Samó polovica tiste vsote, za katero bi po §. 20 bilo povišati redno pristojbino, naj se poleg redne pristojbine potirjava za pristojbinski povišek tedaj, kadar stranka, katero škodljivi nasledki prestopka zadevajo, ta prestopok postave finančnemu oblastvu sama naznani, predno ga ono z druge strani zvé, ter obenem prikrateno pristojbino s poviškom vred precej opravi odrekši se vsega pritoževanja.

Razen tega slučaja se v §. 20 ustanovljeni pristojbinski poviški in kazenski zneski nikomur ne znižujejo ali izpregledujejo.

§. 22.

Prejemnik štemplju podvržene listine v §. 20 pod *a)* do *f)* naštetih vrst, katera celo ni štempljana, ali ne dovoljno, ne po propisu ali ne o pravem času, lahko se oprosti dolžnosti, plačati, kar pride redno pristojbino presegajočega poviška, in, — če bi se dohodarstvena kazenska postava dala na tist slučaj uporabiti, — tudi kazni, ako v tridesetih dnevih po tistem, katerega je prejel to listino, prestopok pristojnemu finančnemu oblastvu naznani.

§. 23.

Vzetnik (prijemnik, akceptant), prevodnik (indossant) ali kdo tistih, ki so po §§. 16 in 17 te postave dolžni pristojbino plačati, ne more zoper postavne nasledke opuščenega ali nezadostnega plačila pristojbine jemati nikacega ugovora odtod, da je menica ta čas, ko jo je on podpisaval, ali ko je nastopila tista okolnost, na katero se njegova pristojbinska dolžnost opira, bila pomanjkljiva.

To določilo veljá tudi za trgovske listine omenjene v §. 18.

§. 24.

Kadar se iz menice ali katere v §. 18 omenjenih trgovskih listin ne dá različno razvideti okolnost ali doba, od katere zavisí dolžnost pristojbino plačati, ali dopolniti ali povišati, vzema se, — dokler stranka ne dokaže nasprotnega, — za odmero pristojbine, da je res nastopila tista okolnost ali doba, iz katere izvira dolžnost, pristojbino ali nje povišek plačati.

Po tem načelu se tudi, — dokler se ne dokaže nasprotno, — sosebno vzema, da se je prevod brez dne na menici pred šest meseci v tozemstvu, ali pred dvanajst meseci v inozemstvu izdani pristavil na-njo še le po tem, ko je že preteklo teh šest, oziroma dvanajst mesecev od izdatbenega dne (§§. 5 in 8).

§. 25.

Trgovski mešetar (sensal), ki je sodeloval pri oddaji menic, o katerih je vedel ali vedeti mogel, da niso prav štempljane, v zavezi je za prikrateno pristojbino in za povišek ter je vrh tega še podvržen disciplinarnim kaznim, o katerih se govori v §. 84 *c)*, odstavku II postave od 4. aprila 1875 (Drž. zak. št. 68).

§. 26.

Gledé zastarevanja škodljivih nasledkov kakega prestopka zoper pričujočo postavo in tudi sploh bodo občna določila pristojbinskih postav, — kjer in koli-

kor ta postava ne ustanavlja drugače, — še dalje veljala i za menice in druge v §. 20 omenjene listine.

§. 27.

Pri potegnjenih pa ne prijetih (akceptiranih) menicah, ki so izdane na uradnih blanketah ali prevedene z markami uradno preštempljanimi, tudi izdatnikov že pristavljeni podpis tedaj ne brani zamenje za druge štempljane blankete ali za štempeljske marke, ako jih je izdatnik izdal na svojo lastno naredbo (ordro), ako nimajo na sebi nobenega prijema, prevoda, sploh dalje nobenega podpisa stranke in ako se prinesó v zamenjo, predno dotekó za plačilo.

VI. Mera zamudnih obresti povišana.

§. 28.

Zamudne obresti, ki jih je po ukazu od 6. aprila 1856 (Drž. zak. št. 50) opraviti, kadar se prestopi postavni rok plačilu neposrednjih pristojbin in pristojbinskega namestka, povišavajo se na šest od sto; vendar naj se ob vračevanju že potirjanih pristojbin, ki jih je komu vsled utečaja (rekursa) nazaj dati, nadomeščajo dotične obresti po šest od sto, štete od dne, katerega je bila stranka pristojbino vplačala.

VII. Končna določila.

§. 29.

Preklicujejo se §§. 1, 2, 3 in 4 postave od 29. februarja 1864, in pa Tarifna številka 25—113 premenjenih tarifnih določil postave od 13. decembra 1862.

§. 30.

Mojemu finančnemu ministru je naročeno zvršiti to postavo.

Na Dunaji, dne 8. marcija 1876.

Franc Jožef s. r.

Auersperg s. r.

Pretis s. r.

27.

Ukaz ministerstva notranjih reči od 9. marcija 1876,

o tem, da je pripomočnim zdravnikom tisto leto, katero kakor enoletni dobrovoljci v kaki vojaški bólnici prebodo, vračunjati z ozirom na pripušcanje k preskušnji zapovedani v dosego stanovitnega mesta v javni zdravstveni službi.

Graduiranim zdravnikom, kateri kakor pripomočni (asistenčni) zdravniki enoletno dobrovoljsko službo v vojaških bólnicah (špitalih) odslužujejo, naj se to služenje zaradi pripustitve k preskušnji z ukazom od 21. marcija 1873 (Drž. zak. št. 37) v dosego trdnega mesta v javno-zdravstveni službi pri političnih oblastvih zapovedani z ozirom na §. 7 d) zgori omenjenega ukaza vračunja za enakšno enoletni služitvi v kaki javni bólnici.

Lasser s. r.